

som er nævnt i forslaget, indgår i køreundervisningen her i landet. Undervisningen omfatter såvel forskellige køretøjers manøvreegenskaber, grundlæggende psykologiske forhold vedrørende bilkørsel og kendskab til risikoforhold ved vejen. Denne undervisning har netop til formål at gøre eleven så færdselssikker som overhovedet muligt, både for sig selv og for alle os andre.

Det er min umiddelbare opfattelse, at en ordning, hvor en køreelev modtager undervisning af andre end en godkendt kørelærer, f.eks. en pårørende, ikke vil bidrage til højnelse af trafik-sikkerheden. Den pårørende har ikke samme uddannelse og baggrund som en kørelærer og vil derfor ikke have det samme erfaringsgrundlag for at kunne forudse og modvirke faresituationer i undervisningssituationen.

Jeg er bekendt med den svenske ordning med privat øvelseskørsel fra det 16. år. Der er imidlertid generelt store forskelle i kravene til køreuddannelse samt kravene til kørelærerne i Sverige og i Danmark, og det er derfor vanskeligt uden videre at overføre metoder og erfaringer på dette område fra ét land til et andet.

Det svenske vej- og transportforskningsinstitut, VTI, har i en slutrapport fra sidste år oplyst, at indførelsen af privat øvelseskørsel for de 16-årige i 1993 har haft en positiv indvirkning på ulykkestallene med ca. 15 pct. for de 18-19-årige i undersøgelsens første 2 år. Men det er også en kendsgerning, at der i forbindelse med den svenske ordning er sket ganske alvorlige trafikulykker under privat øvelseskørsel.

Sveriges Trafikskolors Riksförbund har oplyst, at der i perioden 1992-1998 er dræbt 21 personer, og at 119 er kommet svært til skade ved privat øvelseskørsel. De nyeste tal fra Statistiska Centralbyrån viser, at ulykkestallene for 18-19-årige i Sverige faldt til 96 i 1994, men at tallet er stigende i 1997, 1998 og 1999. Der er altså sket ganske alvorlige trafikulykker i Sverige under privat øvelseskørsel, men jeg er derimod ikke bekendt med tilsvarende trafikuheld med dødelig udgang i den danske køreuddannelse.

Jeg finder det helt uacceptabelt, at der i en undervisningsperiode skal ske alvorlige trafikuheld. Derfor må regeringen afvise forslaget, og da regeringen afviser forslaget, skal jeg ikke indlede en længere debat om den foreslåede ordnings udformning med nye tilladelsessystemer, som forekommer ganske bureaukratiske.

Poul Andersen (S):

Da vores ordfører, hr. Erling Christensen, er til møde andetsteds, skal jeg på Socialdemokratiets vegne trække linjerne op om vores holdning til det fremsatte forslag.

Det er utrolig sympatisk, at man ligesom prøver at kigge på hele situationen med de unge trafikanter med al den debat, der har været i pressen om trafikulykker med dødelig udgang, og her prøve at komme med et konkret forslag. Vi har i øvrigt selv prøvet at kigge over til svenskerne for at se, om det kunne have positive elementer i sig.

Jeg må sige, at vi er af den opfattelse, at der skal flere elementer til, og som ministeren har fremført, har der desværre været nogle uheldige konsekvenser af den svenske model. Vi er derfor i Socialdemokratiet ikke indstillet på at være positive over for forslaget her, og derfor vil vi afvise det.

Erik Jacobsen (V):

Der er slet ingen tvivl om, at de unge mennesker, som erhverver kørekort – det kan selvfølgelig også være tilfældet for ældre – trænger til mere erfaring, inden de slippes løs på vejnettet. Vi har jo desværre set, at unge mennesker benytter vejnettet til racerkørsel, hvor der er sket alvorlige ulykker, og det tager vi i Venstre skarpt afstand fra.

Om det lige skal være den model, forslaget lægger op til, kan jeg ikke sådan umiddelbart tage stilling til. Vi må jo lige huske på, at der er udmærkede køretekniske anlæg rundtomkring, både til den lette og til den tunge trafik, og det vil måske være en idé, at der blev åbnet mulighed for, at de, som ønsker at erhverve kørekort, først kørte på et lukket køreteknisk anlæg inden køreprøven og først senere kom ud på selve vejnettet. Vi er åbne over for en dialog i udvalgsarbejdet, men hvilken model, det skal være, vil vi senere tage stilling til.

Kaj Ikast (KF):

Jeg vil gerne sige på vegne af CD og Det Konservative Folkeparti, at der er mange ting i dette forslag, vi godt kan følge. Men vi kan ikke støtte det, for når vi ser på den udvikling, der har været i Sverige, har der bl.a. været et stort antal piskesmæld, og det er jo givet, at det skyldes disse hårde, ukontrollable opbremsninger. Vi må vel også se på, at der er forsikringsmæssige hindringer for en løsning som den, der er skitseret. Men jeg vil også godt sige til forslagsstillerne, at de er